

[Jan Køpke Christensen]

telettelser ved at hæve af den skattefri bundgrænse. Det er den vej, systemet skal køres, og derfor kan det ikke undgås, at man også taler om skattepolitik, hvad man også er blevet bebrejdet i dag. Jeg tror, det var CD.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Lilli Gyldenkilde for en kort bemærkning, og så skal vi nok finde tilbage til talerlisten.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg opgiver at tage diskussionen med hr. Jan Køpke Christensen, for det er lige meget. Jeg er ikke maskinstormer. Den teknologiske udvikling er som oftest udmærket, så jeg undskylder ikke arbejdsløsheden med, at vi har den teknologiske udvikling. Jeg er selv gammel fabriksarbejder. Jeg var lykkelig, dengang der kom nogle maskiner, der kunne overtage det arbejde, jeg havde. Det spørgsmål, jeg bare måtte stille, var: Hvor får jeg noget andet arbejde, eller får jeg en overførselsindkomst, jeg kan leve af? Det er de ting, dette her drejer sig om, og så helst at skaffe nogle andre arbejdspladser i stedet for.

Må jeg sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg ikke kan stå her og på 2 minutter line hele vores beskæftigelses-, investerings- og iværksætterpolitik op, men hr. Poul Nødgaard ved udmærket, at vi har den. Han har været med i diskussioner om det flere gange. Vi har talt om momsfrigørelse på reparations- og vedligeholdelsesarbejder, så vi kunne redde mange af de håndværksmestre, som går ned i øjeblikket. Nu kunne vi ikke momsfrigøre dem, men vi kunne i hvert fald nedsætte momsen for dem, sådan at det blev lidt lettere for dem. Så det passer ikke, at vi ikke er kommet med forslag til, hvordan vi kunne få sat det såkaldt hellige og almindelige erhvervsliv i gang.

Når jeg bliver bebrejdet, at jeg står op og siger 30 timers arbejdsdag uden at gå videre, kan jeg hilse og sige, at min begrænsning for at kunne gå videre var den røde knap, og det er det snart igen desværre. Det er ikke så let med de taletidsregler, når man har meget på hjerte.

Jeg mener også, vi skal mindske dobbeltarbejde. Jeg mener, vi skal have fuld afspadsering af overarbejde, omsorgslov til pasning af syge børn og en barselorlovsudvidelse, og så

skal vi nedsætte efterlønsalderen til 55 år, for de mennesker fra 50 og op til 60 år kommer aldrig i arbejde igen, og det er synd, at de skal piskes rundt i det ene system efter det andet. Det hedder at udvælge de grupper, der gerne må være arbejdsfri i en situation, hvor vi alligevel ikke har arbejde til dem. Det er den debat, jeg synes vi skal have i gang, for den trænger sig på.

Poul Nødgaard (FP):

De afgørende forskelle, der i dag gør sig gældende i forhold til debatten i januar rejst af Fremskridtspartiet om samme emne, er, at vi i dag har en socialdemokratisk flertalsregering – kan vi godt kalde den – eller en socialistisk flertalsregering, samt at udfaldet af folkeafstemningen om Danmarks tilslutning til Maastricht-traktaten blev et ja denne gang.

Socialdemokratiet har altid antydnet, at ledigheden ville kunne nedbringes væsentligt, hvis det bare var deres ideer og forslag, der blev gennemført. Nu er partiet den ledende deltager i en flertalsregering og har således alle muligheder for at afprøve, om de socialistiske ideer effektivt kan reducere ledigheden.

Hertil kommer, at stort set alle, herunder Socialdemokratiet, under Unionsvalgkampen direkte og indirekte har påstået, at nej til Unionen ville medføre et stort tab af arbejdspladser, helt op til 150.000, og at et ja ville afstedkomme en reduktion af ledigheden. Når det fra regeringens side har været muligt så præcist at sætte tal på, hvor mange arbejdspladser der ville tabes ved et nej, kan regeringen formentlig uden problemer oplyse, hvor meget jaet til Maastricht-traktaten vil forbedre ledigheden. Det har vi nemlig ikke fået oplyst i dag.

Det ville derfor være glædeligt, om statsministeren lidt senere her fra Folketingets talerstol ville give et forsigtigt bud på, hvor meget ledigheden, nu hvor Danmark har tilsluttet sig Maastricht-traktaten, næsten af sig selv reduceres. Forudsætningerne for skønnet behøver ikke at være mere præcise end de forudsætninger, der lå til grund for skønnet om et tab på 150.000 ved et nej.

Når vi nu har fået en ny regering, siden den sidste forespørgselsdebat om det samme tema blev afholdt, er det ganske relevant at inddrage flere af de elementer, der sidst blev drøftet, for således at høre den nye regerings bud herpå.